

THƯ VIỆN
TRƯỜNG TIỂU HỌC TỨ HIỆP
TN_1696_

TRUYỆN DÂN GIÀN VIỆT NAM

Sự tích chim Bắt cô trói cột

NXB MỸ THUẬT

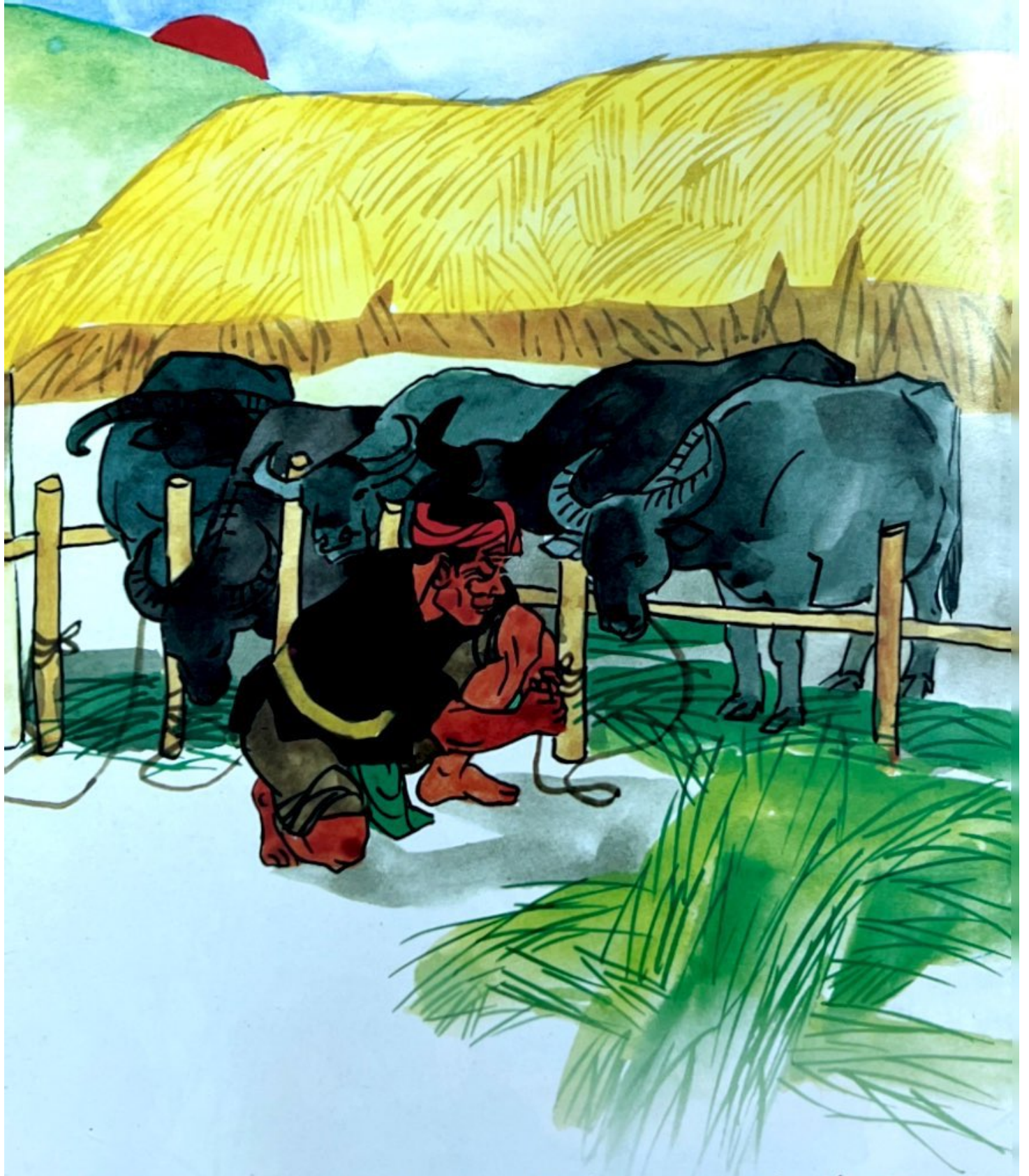
*N*gày xưa, có hai vợ chồng nhà kia giàu lắm, nhưng nổi tiếng là keo kiệt nhất làng; lúc mất đi, họ để lại cho người con gái duy nhất rất nhiều ruộng vườn và năm con trâu.

Ông bố giàu có trước khi chết đã giao tất cả năm con trâu cho một bác lực điền thân tín, tính rất thật thà nhờ chăm nuôi hộ.

Sau khi lo ma chay cho bố xong, cô gái muốn lấy trâu về, bèn đến nhà bác lục điền để xin lại. Cô đến nhà bác vào một buổi chiều, vừa lúc bác đi chăn trâu về.

Đứng trong nhà trông ra, cô thấy bác lục diên dắt năm con trâu béo tốt vào chuồng và buộc mỗi con vào một cái cọc. Bỗng cô giật mình ngạc nhiên vì thấy thừa ra một cái cọc không có trâu.

Trước khi mất, ông bố chỉ dặn lại với con gái rằng có gửi
mấy con trâu ở nhà bác lục diên! Chú không nói rõ là mấy
con, nên cô gái không biết thực hư ra sao.

Cô cho rằng bác lục điền đã vô ý đánh lạc mất một con nên gọi bác vào để hỏi. Bác này thật thà nói cho cô biết rằng cha cô chỉ gửi bác có năm con trâu thôi. Cô gái không tin, nghĩ bác định cãi trù, tức giận quá quát rằng: “Năm trâu mà lại sáu cọc, còn cố cãi gì nữa”.

Cô có biết đâu rằng bác lục diển bị oan. Hôm qua vì có một cái cọc bị gãy, bác phải đóng thêm một cái nữa, chưa kịp nhổ vút cái kia đi, nên mới thành sáu cái.

Bác lục điền thấy mình bị nghi oan nên tức lắm, gắt lên: “Bây giờ chỉ bắt cô trói vào cột này thì mới thành sáu được”. Nhưng cô kia vẫn không tin, cứ nhất định đổ cho bác lục điền đã đánh lạc mất trâu của mình.

Bấy giờ trời đã gần tối mà cô cứ bắt bác vào rừng đi tìm trâu, bác giảng giải thế nào cũng không nghe. Bác lục điện xưa nay có tiếng là người thật thà và cẩn thận nhất làng, nay bị oan thế thì giận lắm.

Bác không thềm nói thêm một câu nào, lẳng lặng bỏ vào rừng. Thấy thế, cô gái kéo kiệt lại tưởng rằng bác đánh mất trâu thật và đi vào rừng để tìm.

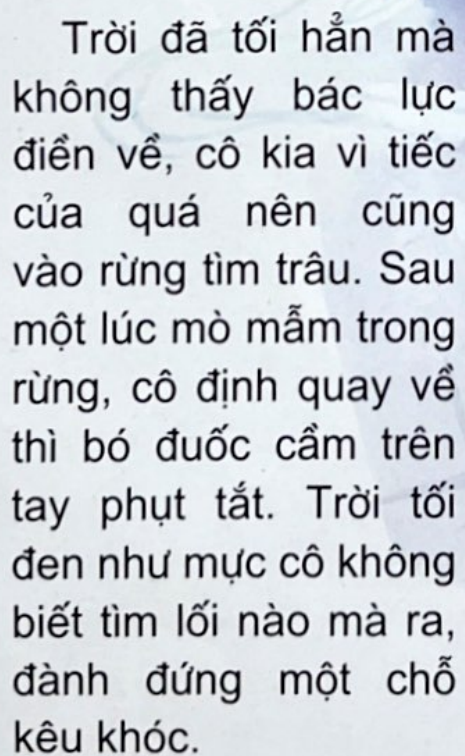

Thơ thần trong rừng sâu vừa đi vừa nghĩ ngợi, bác lục diển quên cả trời đã sập tối. Bác nghĩ ngợi đã khá lâu mà chưa tìm được cách gì có thể gỡ oan cho mình. Chán nản, lại tức giận, bác cho là chỉ còn có cái chết, hoạ may mới tỏ được nỗi oan trong lòng, bèn lấy thắt lưng treo mình lên cành cây tự vẫn.

Bác biến thành một con chim
chỉ kiếm ăn từ chập tối đến sáng,
còn cả ngày thì chui rúc vào bụi
rậm hay khe đá để nấu mình, luôn
miệng kêu: “Bắt cô, trói cột” để tỏ
nỗi oan của mình.

A woman in a red jacket and black skirt with a green sash is running through a dark, rocky landscape at night. She is holding a large, bright torch in her right hand. A crescent moon is visible in the dark sky above her. The scene is illuminated by the light of the torch and the moon.

Trời đã tối hẳn mà không thấy bác lục diên về, cô kia vì tiếc của quá nên cũng vào rừng tìm trâu. Sau một lúc mò mẫm trong rừng, cô định quay về thì bó đuốc cầm trên tay phụt tắt. Trời tối đen như mực cô không biết tìm lối nào mà ra, đành đứng một chỗ kêu khóc.

Sau đó, cô đành nhắm mắt đi liều vào một con đường mà cô cho là đường về nhà. Nào ngờ đâu, con đường ấy lại là con đường đi sâu vào một khu rừng rậm rạp có tiếng là nhiều ác thú nhất, từ xưa tới nay không có ai dám bước vào. Vừa đói vừa sợ, cô chết ngất đi.

Sau khi chết, cô
biến thành một con
chim, chỉ đi ăn đêm
và vẫn oán bác lục
điền nên vừa bay vừa
kêu: “Năm trâu sáu
cột”.

Hai con chim đó bay đi trong rừng trong núi, một con đầu đằng này, một con đầu đằng kia. Khi gặp nhau, một con cất giọng đầy tức giận kêu to: “Năm trâu sáu cột”, tức thì con kia cũng đáp lại bằng giọng oán hờn: “Bắt cô trói cột”. Đó là linh hồn cô gái keo kiệt và bác lực điền thật thà. Loài chim ấy ngày nay ta vẫn hay bắt gặp ở miền rừng núi phía bắc như Thái Nguyên, Bắc Cạn.